

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום רביעי ט"ז כסלו תשפ"א | דף היומי בבלי: פסחים יא | דף הכולל: שבת קכ.
דף היומי בהלכה: מתחילת סימן תקל"ד עד סעיף ג'.
מוסר: אהבת חסד - וידעתי גם ידעתי עד פרק כ"א.
קנין חכמה הלימוד השבועי: הביטחון השביעי עד סוף שער השמחה

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

לאחר 45 שנים היא הגיעה אלי בחלום: "הגיע הזמן לקיים את ההבטחה" | היין נגמר, הרעמים חזרו – והכל בגלל פטפוטים מיותרים | הטבעת שחזרה שלוש פעמים לבעליה | 2031

הסיפור היומי

"ה', תציל אותי! לחשתי בלי מילים. ואז שמעתי פסיעות מזכרות. סבא ואחי הגיחו במפתיע מאחורי הגנב, הצליחו לגבור עליו ולפתוח את אגרופו הקמוץ, שבתוכו הייתה... טבעת הנישואין שלי!"

כסף כשר לא נאבד - הטבעת שחזרה שלוש פעמים לבעליה

"הכל הרי חד פעמי", אמרה גיסי, ועזרה לי לקפל את קצות מפת הניילון בצד השני. האור הקלוש מהמסדרון הספיק לנו כדי לזהות את בקבוקי היין ואת גביע הכסף ולשלוח אותם למטבח, רגע לפני שכל המפה נצררה על כל תכולת הכלים והשאריות והוצאה אחר כבוד אל תוך הפח הטמון שבחצר הבניין. בבוקר, הגענו כולנו ישר לבית הכנסת לשמחת האופרוף. כשניגשתי אל הסבתא באיחולי מזל טוב נלבבים, חשתי שמהו מעיק עליה. סבתא, את מרגישה טוב? - שאלתי. היא הנהנה בשתיקה וסימנה לי בידיה שאינה יכולה לדבר בשעת קריאת התורה. מיד אחרי הקידוש מיהרתי להתיישב לצידה. סבתא הושיטה לי את יד ימין שלה. "הטבעת שלי, טבעת הנישואין שאני כבר עונדת עשרות שנים, איננה". עצב קל ניקד את פניה של סבתא. "זו לא סתם טבעת, זו טבעת הנישואין שלי! וכבר לפני שלושים וחמש שנים ניסו לגנוב אותה!"...

היה זה בשבת אופרוף שנערכה במשפחתנו. כולנו ישבנו בחדר הילדים בבית חמותי, שהוסב לצורך השמחה הגדולה לחדר אוכל. המיטות הוצאו למרפסת, וכל מרצפת פנויה אוכלסה בכיסא, שולחן או עגלת תינוק. בעוד מהסלון עולים שירי שבת מתוקים, שחוברו בפי קודשם של אדמו"רי ויז'ניץ לדורותיהם, והאווירה הולכת ומתלהטת, שקענו אנו, ציבור הנשים, בתשעה או יותר קבין של דיבור. הסעודה הסתיימה, הגברים יצאו לטיש, ואנו המשכנו בשיחה, עד שבשלב כלשהו כבה האור, בהוראת שיעון השבת, וכולנו נאלצנו להתנער, מנסות כל אחת למצוא את ילדיה הרדומים למחצה או לשליש. על אף העייפות, הבנו שעלינו לסדר עתה את הבית, לפנות את השולחן ולנקות את שיירי הסעודה. בתור הכלה הבכורה לקחתי את המושכות לידיים, הסתערתי על שולחן הסלון, זורקת הוראות מהירות לכל השאר.

להשיל מעליי את הטבעת, אם לא לפני נטילת ידיים בסעודה של אתמול??? השאלה היכן הנחתי אותה אחרי נטילת הידיים."

"אני זכיתי לשבת לידך", נזכרה גיטתי, "ואני חושבת שהטבעת הייתה על השולחן, ליד הצלחת הסגולה."

"כן, כן!" סבתא הנהנה. "אולי ראיתן את הטבעת, כשסידרתן אתמול את השולחנות?"

"לא היה אפשר לראות", חנה'לה בת השמונה הייתה הדוברת של כולנו, "היה חושך גמור. הדודות בקושי הצליחו לראות את הגביע של הקידוש ואת היין, לפני שעשינו 'לוויה' גדולה לכל השקיות עד הפח שקבור בחצר."

תמונת המצב העגומה התבהרה לנו עד מהרה. כל שקיות הזבל שלנו, ושל בית המדרש והטיש הממוקם בסמיכות, דחוסות היטב היטב בתוך הפח הטמון, על אלפי הצלחות הריקות, שאריות הרוטב ומאות הכוסות. כל אלו קוברים את אחרון הסיכויים למצוא טבעת אחת של זהב, יקרה מאוד מאוד לבעליה, הקבורה עמוק מתחת לכל הצחנה. נראה שמי שהמציא את הביטוי מחט בערימת שחת, התכוון בדיוק לזה.

אחר יציאת השבת התקשר אחד הבנים של סבתא לעיריית בני ברק, למחלקת התברואה. הם שמעו את הסיפור, והסכימו לחכות עם פינוי הפח הטמון עד מחר בבוקר. בבוקר הגיע ה'אוטו פח הזבל', ומספר בנים של סבתא עטו כפפות, סתמו נחיריים, והוציאו על הכביש עשרות שקיות אשפה. "כל שקית שאינה כחולה, היא לא שלנו", דוד יוסל היה פרקטי ועזר לכולם במלאכת המיון.

"אתם משהו!", עובד התברואה דפק כפפה בכפפה, וצפה מהצד בצוות המסור שנבר ונבר בכל השקיות, בלי לומר נושא. "משהו משהו, אתם!" העשיר את דברי ההתפעלות שלו, מאוצר המילים הרחב שלו. "משהו משהו משהו."

"מצאנו!!!"

עיגול קטן מכוסה שכבת שומן היה בידיים של דודי. הוא שפשף אותו קלות, עד שהזהב בהק מול השמש וסנוור את העיניים של כולם.

"ידעתי שתמצאו!" אמר ירון מהתברואה, מחא שוב כפפה אל כפפה, ורגע לפני שקפץ אל מקומו הקבוע מאחורי משאית האשפה, הוא אמר: "כל הכבוד לכם. במסירות כזו, ידעתי שתמצאו את האבדה!"

שיירה קטנה חזרה אל הבית של סבתא, מביאים לה את האבדה שחזרה אליה עתה בפעם השלישית. טבעת קטנה, שהעידה בפעם השלישית כי נכונים דברי הסבא, וכסף כשר אינו נאבד לעולם.

(ע"פ סיפור שהופיע בגיליון 'מרוה לצמא' כ"ו באב תשע"ט, קובא במאמר מאת הרב פנחס זרביב שליט"א בספרו למעשה)

כאן גברה הסקרנות, וסבתא המשיכה לספר: "גנב פרץ לבית שלנו... אני זוכרת את פניו, כאילו היה זה אתמול. הייתי לבד בבית, כששמעתי את הקולות, וניגשתי אל הדלת שהוא פתח בכוחות עצמו. כל הגוף שלי רעד, לא הצלחתי אפילו לפתוח את הפה כדי להתפלל! ה', תציל אותי! לחשתי בלי מילים. כשהרגשתי קרובה לעילפון, שמעתי פסיעות מוכרות מאחורי הגנב. סבא הגיע באופן מפתיע, יחד עם אחיו שבא לדון איתו בעניין חשוב.

"הגנב היה אובד עצות. סבא ואחיו הבינו מיד את המצב, בכוחות משותפים הצליחו לגבור על הברנש ולפתוח את האגרוף שלו שהיה קמוץ בחוזקה, ובתוכו... טבעת הנישואין שלי! הם הצליחו להוציא יקר מזולל, והטבעת החשובה זכתה לחזור אל אצבעי למשך מספר שנים נוספות.

"שנים ספורות לאחר סיפור הגנב הגיעה אולגה, העוזרת הגויה, לנקות את התנור לקראת פסח. את תענוג ההתעסקות בחומרים כמו סנט מוריץ אני נותנת רק לעוזרות גויות", הצטחקה סבתא. באותו יום, רגע לפני שהיא הלכה לדרכה, גיליתי שטבעת הנישואין שלי איננה.

"לא רציתי לחשוד בכשרים, אבל אוטומטית נפל מבטי על אולגה העוזרת, שמלבד היושר שחסר לה - חסרו כמה ברגים בראשה; לא תאמינו - הטבעת שלי הייתה ענודה על אצבעה, מתחת לכפפה השקופה ולשכבת השומן שדבקה בה. זו טבעת הנישואין שלי, אמרתי לה, והצבעתי על הבליטה הקטנה מבעד לכפפה.

"פניה של אולגה סמקו. במהירות קרעה את הכפפות מידיה, השליכה את הטבעת על הרצפה, חטפה את התיק שלה וברחה... מאז לא שבה יותר."

סבתא הוסיפה: "כששמע סבא שטרן (חמיה של סבתא) את הפלא הזה, איך נגנבה הטבעת פעמיים וחזרה בשלום לבעליה, הוא ענה בהתרגשות ואמר: "מה הפלא שהטבעת חזרה? הלוא אני משתדל כל כך להיזהר שכל משאי ומתני יהיו באמונה! כל הכספים שלי כשרים! את הטבעת לנישואי בני קניתי בכסף כשר, כסף כשר אינו הולך לאיבוד לעולם! הוא חייב לחזור!"

סבתא נשמה עמוק. כל המעגל ההדוק של בני המשפחה שהתאסף סביבה ושמע את הסיפור באוזנים פעורות, נשם יחד איתה בהערכת אמת; הערכה ליושר הזה שסבתא וגם סבא אינם זזים ממנו כמלוא נימה, יושר שנמצא בעורקי המשפחה ועובר בה דור אחר דור.

"אל תדאגי, סבתא, הטבעת שוב תחזור אלייך!" הכריזה חנה'לה בת השמונה, והרחיבה את שפתי כולנו לחיוך רחב.

"מתי ענדת את הטבעת בפעם האחרונה, סבתא?" שאלה אותה חמותי - בתה. סבתא שקעה בהרהורים, ואחר טפחה על מצחה, מחייכת. "נו, מה יש כאן לנבור בזיכרון? מתי יכולתי

רוצים לקבל את 'לקראת שבת' מדי שבוע ישירות למייל?
שלח מייל ל- dirshu@dirshu.co.il

"זאת הרגשה נפלאה... תמיד רציתי ללמוד ולסיים את המשנה ברורה ולא זכיתי לכך, עד שהצטרפתי ל'דף היומי בהלכה'. זו תכנית שנותנת רצף וסדר. אין חכמות, כל חודש חייבים להתקדם ב-22 עמודים..."

הרה"ג ר' אילן מור יוסף, מחשובי האברכים ברכסים ומוותיקי הנבחרים ב'דרשו', מספר על הקשר שלו עם 'דרשו' ועל התרומה הגדולה של 'דרשו' לו וללומדים אחרים

יעקב א. לוסיגמון

"התוכנית של 'הדף היומי בהלכה' נותנת רצף וסדר. אין חכמות, כל חודש חייבים להתקדם ב-22 עמודים חדשים, כל שבוע חמישה עמודים משנה ברורה וחמישה עמודים 'ביאורים ומוספים'. הלימוד יותר רציני, יותר יסודי, ויותר רציף. "אני יכול לומר יותר מזה. למדתי הלכות עירובין בעיון בכולל. לאחר מכן למדתי את חלק ד' של המשנה במסגרת 'הדף היומי בהלכה', ומהלימוד במשנה ברורה יצאתי עם ידע יותר ברור ורהוט, כי הלימוד היה יסודי מאוד ושיטתי מאוד. אין דילוגים, אין הפסקות, יש התקדמות יומיומית ובסייעתא דשמיא גם מגיעים לקניינים נפלאים".

לסיום, מה המסר שהיית רוצה להעביר למי שקורא את הדברים ועדיין לא הצטרף ללימוד ב'דרשו'?

"המסר שלי מאוד פשוט ומאוד ברור. אם אתם רוצים ללמוד, לסיים, להשיג הישגים ולקנות קנייני נצח, הצטרפו ל'דרשו'. "כשאדם מנסה ללמוד ולהתקדם, היצר הרע בא ומפיל אותו. אבל כשהאדם קובע מסמרות ומצטרף לתוכנית לימוד עם 'מחייבים' ומסגרת מסודרת של הספקים לפי לוח זמנים מוגדר מראש, היצר הרע לא יכול לעמוד בדרכו. "אני ניסיתי ועלתה בידי, רבבות יהודים בכל רחבי העולם ניסו ועלתה בידם. גם אתם תנסו ובעזרת ה' יעלה גם בידכם.

"התוכנית של 'דרשו' נבנו בשום שכל, עם הרבה מאוד מחשבה ודבון והשקעה, כדי שכולם יוכלו להצליח בסייעתא דשמיא. הקצב הוא כזה שכל אדם סביר יכול לעמוד בו בלי בעיה, והמבחרים הם ברמת קושי סבירה שכל אדם עם כישרונות ממוצעים ואף פחות מכך, מסוגל להצליח. אין שום סיבה שאדם יחשוב שלימוד התורה לא נועד עבורו, או שהוא לא מסוגל ללמוד ולהצליח במבחרים בסייעתא דשמיא. טעמו וראו כי טוב ה'..."

"מי שרוצה באמת ללמוד את כל המשנה ברורה מקצה לקצה, חייב להצטרף לתוכנית 'הדף היומי בהלכה' של 'דרשו'. זאת הדרך הטובה ביותר שאני מכיר ושרבים אחרים מכירים". כך הרב אילן מור יוסף, מחשובי האברכים ברכסים, ומוותיקי הנבחרים ב'דרשו', שמספר לנו על התרומה האדירה שקיבל מהארגון. "אם נשים את עניין המלגות בצד, ונסתכל רק על התרומה המהותית של הארגון, אני חושב ש'דרשו' הקנה לי המון קניינים. זכיתי גם להיבחן על גמרא בעבר, מספר מסכתות שלמדתי ב'דף היומי' ונבחנתי עליהן ב'דרשו', וגם זכיתי לעשות כבוד דרך מכובדת בתוכנית 'קנין הלכה'.

"כיום אני נבחן רק על משנה ברורה, שזה בפני עצמו דבר גדול מאוד כי המבחרים נותנים מסגרת, ומהווים 'מחייב' מאוד מאוד חזק, שמאפשר לי לעמוד בקצב. "אבל התרומה היא גם בסגנון הלימוד, התרגלתי ללמוד כדי לדעת, כדי לעמוד במבחן. זה מחייב אותך לחדד את הלימוד, להיות ברור עם עצמך בצורה הכי גבוהה שאפשר, וגם לחזור ולשנן לאחר מכן את מה שלמדתי. זה מרגיל אותך ללמוד לטווח הארוך ולא רק לטווח הקצר. זה אומר ללמוד ולדעת ולא ללמוד ולעבור הלאה".

מתקרבים לעוד סיום של 'הדף היומי בהלכה', עם תחילת לימוד חלק ו', החלק האחרון בששת כרכי המשנה ברורה. איך ההרגשה?
"זאת הרגשה נפלאה. הרבה מאוד שנים רציתי ללמוד ולסיים את המשנה ברורה כולה, ולא זכיתי לכך. תמיד יש חלקים שאתה מדלג כי הם פחות מעשיים ואחר כך אתה רוצה לחזור אליהם, אבל אתה מפספס קצת פה וקצת שם, או שעכשיו מגיע חג ואתה לומד את ההלכות של החג המתקרב ומאבד את הרצף וכו' וכו'.

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

"חלפו 45 שנים, והנה בחלומי מופיעה אם הבית המסורה הגב' צביה. היא יושבת על הספה וקראה לי: 'איציק'! הגיע הזמן לקיים את ההבטחה'... קמתי ממיטתי בבהלה גדולה"

מעשה מופלא שאירע עם הרה"ח ר' יצחק לנדא ז"ל ממשב"ק האדמו"ר מבעלזא זי"ע

הולך לפנימייה לילדים יתומים בשכונת קטמון. מי שהיתה שם אם הבית, היא גב' צביה ע"ה, שהיתה אם לכל דבר לאותם ילדים שהיו שם. כחלק מהתמסרותה לילדים בפנימייה, היא דאגה למלבושם ולנקיונם, וכן גם לניקוי הראש מכינים'.

"באחד הימים כאשר טיפלה ביצחק, הנער השקט, הוא החל לפתע לבכות. 'מדוע אתה בוכה?' שאלה הגב' את הנער הצעיר, וזה השיב לה שהוא בוכה על מצבה שאין לה ילדים, ועל הצער שיש לה, ושלמרות כל זאת היא עוזרת כל כך לילדים יתומים'. כשנרגע מעט הוא שאל: 'כיצד אוכל לשלם לך על החסד שאת עושה עמי?' והיא ענתה: 'כידוע לך אין לי ילדים ואין לי בנים, אם תרצה להשיב לי טובה, אמור עלי קדיש לאחר פטירתי מהעולם'. 'חלפו 45 שנים מאז אותו רגע שנחרט בזכרונו - חודש טבת תש"נ, והנה בחלומי מופיעה גב' צביה. 'היא יושבת על הספה, וקראה לי: 'איציק'! הגיע הזמן לקיים את ההבטחה'. ר' יצחק קם בבהלה גדולה. ברבות השנים הוא איבד את הקשר עמה וכלל לא ידע אם היא בחיים. בבוקר הוא סיפר זאת לרעייתו, ופנה לצאת לבית הכנסת לתפילת שחרית.

"לפתע הוא רואה מודעה טרייה שנתלתה זה עתה על לוח המודעות ברחוב הטורים בשכונת מקור ברוך - שם התגורר, בה מודיעים על פטירתה של הרבנית הצדקנית מרת צביה סאוויצקי ע"ה. כשהסתכל באיזו שעה ההלוויה, הוא ראה שהיא תתקיים בשעה 11:00. היה ברור לו שהוא ישתתף בהלוויה, ושיבקש גם לומר קדיש. אמנם בהלוויה הוא לא אמר, אך לאחר הלווייתה הוא קיים את הבטחתו".

(מכתב שפורסם ב'המבשר' - 'קהילות', מאת הרב אברהם מנדלזון עיה"ק ירושלים ת"ו)

לפני מספר שבועות נפטר הרה"ח ר' יצחק לנדא ז"ל, מזקני חסידי בעלזא ומשב"ק האדמו"ר מהר"א זי"ע. במהלך ימי ה'שבעה' הגיעו מספר מנחמים, בני משפחה אחת, וסיפרו מעשה מופלא, שתחילתו לפני עשרות שנים, אולם הסיפור האמיתי שבתוך הסיפור התרחש לפני 30 שנה.

אשה צדקנית היתה בירושלים, מרת צביה סאוויצקי ע"ה. היא לא זכתה לפרי בטן, ועבדה במשך שנים בבית יתומים. היא נפטרה בחודש טבת תש"נ, לפני 30 שנה, והלווייתה התקיימה ביום שלמחרת. מי שעסקו בסידור ההלוויה היו האחיינים שלה - אלו שסיפרו את הסיפור כעבור 30 שנה בביתו של ר' יצחק:

"ההלוויה היתה ביום שישי", סיפרו. "זה היה יום חורפי והשבת נכנסה מוקדם. היינו שם בני המשפחה כשלתע ראינו אדם לא מוכר. על פי מלבושיו ראינו שהוא חסיד בעלזא, והשוני בינינו, שנמנים על הציבור הליטאי, היה ניכר. אותו חסיד התקרב אלינו וביקש לומר קדיש על המנוחה, שכן היא לא השאירה זרע של קיימא. תהינו מיהו אותו חסיד, אבל בשל ההתעסקות בקבורה לא שאלנו לזהותו, אלא אמרנו לו שהסתדרנו ויש מי שיגיד עבורה קדיש.

"כשהסתיימה ההלוויה כבר לא ראינו אותו, אולם במהלך ימי ה'שבעה' הגיע אותו חסיד אל בית אמנו שישבה שבעה. כשהתיישב הוא סיפר מה שמו, ועל הקשר שהיה לו עם הנפטרת. סיפורו לוהט בבכי, וכך החל לספר:

"הגעתי לארץ ישראל בשנת תש"ה. הוריי לא הגיעו עמי, ורק חמש שנים מאוחר יותר הם הגיעו לארץ. במשך חמש שנים הסתובבתי כאן, נער צעיר ללא אב וללא אם - סוג של יתום חי. כשהגעתי לירושלים נשלחתי ל'חדר' 'בנה' ובשעות הלילה הייתי

חדש בקו השיעורים

'ביאורי התוספות'

שיעורים מבוארים ורהוטים על פירוש התוס' לפי סדר הדף היומי מפי הרב דוד בוק שליט"א
שמעו ותחי נפשכם

077-2222-666 שלוחה 2-10

תזכורת למבחני 'דרשו' בשבוע הקרוב

אנו שמחים להזכירכם על מועד המבחן הקרוב שיתקיים אי"ה השבוע ביום המישי י"ז בכסלו במקומות המבחן של 'דרשו' בכולל 'ז'דף הכולל' וביום שישי י"ח בכסלו פרשת וישלח במקומות מבחן הרגילים

קנין תורה-דף היומי - מבחן מס' 11: עירובין פג. - פסחים ח:

דף היומי בהלכה - מבחן מס' 69: מ"ב: סימן תקכ"ז עד סימן תקל"ו; **מוסר**: אהבת חסד חלק ב' פרק ט"ז "ואעורר בכאן" עד פרק כ"א "גם אם הוא ממציא"
דף הכולל - מבחן מס' 9: שבת קב. - קכא:

קנין חכמה - מבחן מס' (46) 11: ארחות צדיקים שער האהבה "וכיצד היא האהבה" עד שער השמחה "הביטחון השביעי"

קנין משניות - מבחן מס' 11: כלאים ט' ב' - שביעית ב' ב'

בברכת הצלחה

הנהלת 'דרשו'

יהלומים מגדולי ישראל

רבינו ישב והעתיק את המכתב, אך כשהגיע למשפט: "וכידוע, מי שדואג לילדי הקב"ה, הקב"ה דואג לילדים שלו" - עצר ואמר: "את זה אינני כותב, זה שקר וחנופה". תמהו נציגי הארגון: "הרי היהודי הזה תרם שני מיליון דולר?!"

מידת האמת של מרן הגראי"ל שטיינמן זצוק"ל

מנסה להתרחק משקר וחנופה, וכעת אתם רוצים להכשילני בזה?!"

כעת התגברה תמיהתם: "יהודי נותן שני מיליון דולר, ולכתוב עליו שהוא דואג לילדים של הקב"ה זה שקר וחנופה?!"
ראה רבינו שאינם יורדים לסוף דעתו והסביר: "כמה מדברים שיהודי זה הרוויח השנה?"

- "70 מיליון דולר", השיבו הנציגים.

"מה עושה אדם עם 70 מיליון דולר?", תמה רבינו, והמשיך: "הוא תרם שני מיליון לארגון פלוני, חצי מיליון לשיבה פלונית, ועוד רבע מיליון למוסד פלוני. בסך הכל הגיעו תרומותיו לסכום גדול של שלושה מיליון. יפה, אבל נשארו לו עדיין 67 מיליון דולר. מה הוא אמור לעשות בהם?! לאדם רגיל באמת אין מה לעשות עם סכום כזה, אבל לילדים של הקב"ה יש הרבה דברים טובים שהיו יכולים להיעשות ב־ 67 מיליון דולר..."

"אילו היה אותו גביר משאיר אצלו שלושה מיליון ונותן לילדים של הקב"ה את כל השאר, יכולים היינו לכתוב עליו שהוא

מעשה בגביר אמריקאי שתרום שני מיליון דולר לארגון פלוני. ביום מן הימים ערך הגביר חתונה לבנו, ורבי הארגון, אשר ביקשו לכבדו, כתבו לו מכתב הוקרה וברכה. אחד מהם אף העלה רעיון לצרף לחתימותיהם של הרבנים גם את חתימתו של רבינו הגראי"ל שטיינמן זצ"ל, ונציגי הארגון באו לרבינו לבקשו שיעשה זאת. רבינו נענה לבקשתם וחתם.

ראו הנציגים כי טוב, והחליטו על רעיון חדש - שרבינו יכתוב את המכתב כולו בכתב ידו. לדבריהם, באופן הזה יתכבד הגביר במיוחד. רבינו היה נכון גם לכך. אם יועיל העניין במשהו לארגון החשוב, גם טרחה זו ישרה בעיניו.

הוא ישב והעתיק, עד שהגיע למשפט שבו נכתב: "וכידוע, מי שדואג לילדים של הקב"ה, הקב"ה דואג לילדים שלו". בשלב זה עצר רבינו את הכתיבה והעיר: "משפט כזה איני כותב".

תהו הנציגים, מה פסול יש במשפט הזה? הלוא הרב מבריסק אמרו?!"

אמר להם רבינו: "זהו משפט של שקר וחנופה! כל חיי אני

‘זואג לילדים של הקב"ה'; אך כל עוד עשה ההיפך, אין הדברים הללו אלא חנופה ושקר...".

אנשים נוטים להסתתר מאחורי כל מיני סיבות צדקניות, בה בשעה שהבעיה האמתית המפריעה להם נראית כאילו אינה מעניינם כלל. אדם צריך לחנך את עצמו לנהוג בכנות ובישור פנימי, ולא לשקר את עצמו ולחיות בדמיון כאילו הוא בעל מדרגה.

מעשה נוסף אירע עם מוסד מסוים העוסק בקירוב ילדים לערכי היהדות, שעמד לפני סכנת סגירה בשל חוסר תקציב. המורות בבית הספר, שכמעט כולן היו נשות אברכים, חששו, ובצדק, לפרנסתן, ובעליהן התארגנו להגיע ביחד לבית רבינו ולבקשו להפעיל השפעתו כדי שהמוסד לא ייסגר.

אחד האברכים פתח ואמר: "רבינו, אם ייסגר המוסד הזה, מאה ילדים לא יידעו מה זה 'שמע ישראל'".

שמע מרן ושתק, וניכר היה כי הדברים אינם מתיישבים על לבו.

המשיך האברך ותיאר את ההפסד הרוחני של הבנות הלומדות במוסד במקרה שיינעלו בפניהן שיעורי בית הספר, אך עדיין לא נראה היה כי דבריו נופלים על אוזניים קשובות.

בשלב זה התערב אברך נוסף ואמר: "רבינו, בבית הספר הזה יש למעלה מעשר מורות שהן נשות אברכים! מי שיוכה להחזיק מוסד כזה הוא כמי שמחזיק כולל!".

נפנה אליו ראש הישיבה ואמר: "כעת שמעתי את האמת. אכן, צודקים אתם, פרנסת עשר משפחות אברכים היא סיבה מספקת כדי לפעול למען העניין!...".

לקח גדול בענייני הדיוק המוחלט בכל מילה היוצאת מן הפה למד מקורבו של רבינו, לאחר שנכנס אליו בלוויית גביר נכבד. אותו מקורב ביקש ברכה עבור הגביר, והוסיף כי בשנה האחרונה תרם אותו עשיר 20 מיליון דולר לעניי ארץ ישראל בלי שאף אחד יידע על כך.

הגיב רבינו: "זה לא נכון".

הלה התפלא ואמר: "הלוא רק אני יודע את הסכום שתרם!". נענה רבינו לעומתו: "אמרת שאף אחד לא יודע מכך, זה לא נכון. הנה, אני כבר יודע מזה!...".

סיפר הרה"ג רבי שלמה לוינשטיין שליט"א: פעם אחת אמר לי מרן: "אנשים עושים הכל 'לשם שמים'. תשאל בן אדם למה עשית את מה שעשית? תקבל תשובה: 'לשם שמים'. הלה פותח ושיבה 'לשם שמים', והלה מחבר ספר 'לשם שמים'. זה מתפלל 'לשם שמים', וזה מקיים מצוות 'לשם שמים'.

גם כשאנשים רבים ביניהם - המריבה היא 'לשם שמים' כמובן... ונפקא מינה גדולה יש בדבר: כיון שהמריבה היא 'לשם שמים' - כל אחד מהצדדים טוען: 'איני רשאי לוותר! בשלמא על כבודי הייתי מוותר, אבל על כבודו של הקב"ה? חס וחלילה!...' "וכך, אנחנו מרמים את עצמנו!" סיים ראש הישיבה את דבריו. "הלואי ואחוז אחד מכל מה שאנחנו עושים היה באמת לשם שמים!...".

(מתוך ספר 'ומתוק האור' - פניני הגרא"ל, הובא בגיליון 'פרפרת')

סגולות וישועות

היין כלה מהצלוחית, הרעמים חזרו להרעיש - והכל בגלל פטופטים מיותרים

אין הברכה שורה אלא בדבר הסמוי מן העין

רבינו להביא מן המרתף צלוחיות נוספות כדי שיהיה מספיק יין לכולם. ואולם, לתדהמת כל הניצבים, המשיך רבינו למזוג ולמזוג, וצלוחית היין לא כלתה.

כל הנוכחים התבוננו בפלא הגלוי בדומייה מוחלטת, כשאיש אינו מהין להוציא הגה מפיו. לפתע, נשמע קול גס מפאתי החדר, היה זה קולו של אדם המוני ונבער מדעת אשר נקלע משום מה הלום למחיצת החסידים: "הביטו וראו איזה פלא!" - הרעים הלה בקול נרגש - "הצלוחית כה קטנה, הקהל כה גדול, ואילו הרבי מוזג כוסות גדושות ומלאות - והיין אינו נגמר!..."

לאחר 'קידוש לבנה', נוהג היה הרה"ק רבי מנחם נחום משטפנטש זי"ע [שיומא דהילולא שלו חל לפני יומיים בי"ד בכסלו] לחלק לחסידיו יין ולשתות עמם 'לחיים'. פעם אחת התקבץ קהל גדול מן הרגיל לקידוש לבנה וצלוחית היין שהובאה על ידי המשמש מן המרתף, קטנה היתה בכדי להספיק לכל הקהל הקדוש.

רבינו נטל את הצלוחית לידי ו החל למזוג לכל חסיד וחסיד כוס יין מלאה. לנוכחים, אשר הבחינו בכוסות הגדושות שמוזג רבינו, היה ברור, כמו גם למשמש שניצב מן הצד, כי תיכף יצוה

עובדת סלידתו של המגיד מרעמים, ידועה היתה היטב לחסידים והם החלו להבין כי יש קשר בין שתי העובדות. אולם, הם היו מספיק חכמים כדי להבין ולהחריש, והם אכן החרישו ולא אמרו דבר.

"יום אחד הגיע אדם זר לחצר המגיד. לאחר ששהה במקום מספר שעות, אשר במהלכן לא חדל הגשם לרדת, נענה הלה ואמר: 'מעניין! בכל הארץ נשמעים רעמים מחרישי אוזניים, ואילו כאן במזריטש לא נשמע אפילו רעם אחד!'... עוד באותו היום נשמע במזריטש קול רעם אדיר ושוב חזרו הרעמים להישמע בה". סיים רבינו את סיפורו והפטיר: "וכי מי הכריח את הלה במזריטש לפטפט - ומה איכפת היה ליהודי כאן, שחש צורך להכריז בקול גדול את מה שעיניו רואות!?"...

(באר בשדה')

באותו הרגע, כלה היין מן הצלוחית. הניח הרבי את הצלוחית הריקה מידו, ופתח לספר:

"זקני, המגיד הקדוש ממזריטש, סלד מאוד מקול רעמים. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ברכות נ"ט): 'לא נבראו רעמים, אלא לפשוט עקמומית שבלב', אבל מי שלבו זך וישר, כפי שהיה זקני הקדוש, אינו זקוק לכך. ברוב יראתו הנעלה ודביקותו התמידית בבוראו, לא היה זקוק לשום אמצעים כדי להיזכר ממציאותו של בורא עולם!

"שנה אחת, היה חורף גשום מאוד והרעמים לא חדלו להרעיש בכל הארץ. רק במזריטש, לא נשמע אפילו רעם אחד ויחיד. ככל שהוסיפו הרעמים להימשך ימים רבים וארוכים בכל רחבי הארץ, כך הלכה ונמשכה תשומת לבם של תושבי מזריטש ושל הזרים שביקרו בה, לשקט יוצא הדופן השורר בה.

החפצים בחיים - חפץ חיים יומי

בחור שנסע לטיול ללא רשות מהמשגיה, ובא המשגיה לברר אצל אחד מהבחורים - מה הדין?

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר 'חפץ חיים'

או מתפלל בבית הכנסת במקום להתפלל בישיבה, אין איסור לספר על כך למשגיה.

והוסיף הגר"ח קניבסקי שמותר למנהלת לחקור את התלמידה על התנהגות התלמידות בטיול כיתתי למרות שיתכן שהיא תאמר גם דברים שאינם לתועלת, מפני שבעיקר הדבר יש תועלת, ורק שאם תשים המנהלת לב שהיא מדברת שלא לתועלת תשתדל להפסיק אותה מיד [ויש לציין שכל מקרה יש לדון לגופו לפי פרטיו, כיון שכל פרט יכול לשנות ההלכה ואין לדון ממקרה למקרה, ויש לעשות שאלת חכם במקום הצורך].

בין הנידונים הרבים בענין היתר סיפור לשון הרע לתועלת, המובאים בביאורים ומוספים שבמהדורת 'דרשו', אנו מוצאים את השאלה - האם מותר לספר למשגיה או מגיד שיעור של בחור על מעשיו הרעים? דעת הגר"ח קניבסקי שמותר, מפני התועלת לחנכו. וכן דעת הגר"ש אלישיב לענין בחור שנסע לטיול ללא רשות מהמשגיה, ובא המשגיה לברר אצל אחד מהבחורים, שאין לו להעלים פרטים משום לשון הרע, אלא צריך לספר משום התועלת. והוסיף, שאף אם הבחור עושה מעשה שאינו רע בעצם אלא רק שאין לנהוג כן בישיבה, וכגון שלומד לעצמו במקום להיכנס לשמוע את השיעור,

שמעו ותחי נפשכם

שיעורים ע"פ סדר 'דף הכולל'

שיעורים בקצה הרב אלון ארונשטיין שליט"א

שיעורים בעין הגאון ר' חיים פרוינד שליט"א

שיעורים בכהילות הרב אפרים סגל שליט"א

שיעורים בהרחבה הרב נטאני שפירבר שליט"א

077-2222-666 שלוחה 6

האם בבדיקת מעבדה ע"י בישול שייך איסור בשר בחלב?

פסחים יא

"הוא עצמו מחזר עליו לשורפו, מיכל קאכיל מיניה?"

שוב ויצווה אותו לאלתר לעזוב את מקום מגוריו ולעבור למקום סביבה יהודית!

היהודי קיבל את הטלפון והשתאה מאוד, שהלא זה זמן רב שהוא משתוקק לעבור לסביבה יהודית, והרבי לא הורה לו לעבור, ועתה כאשר הוא התרגל למצבו וכבר אינו מרגיש צורך לעבור, דווקא אז הרבי מורה לו לעבור!

הדבר הציק לו מאוד, והחליט לנסוע אל הרבי ולשטוח בפניו את שאלתו. ממחשבה למעשה - הוא נסע אל הרבי ושאלו מעיקרא מאי קסבר ולבסוף מאי קסבר. בתחילה לא נענה הרבי להפצרותי לעבור לסביבה יהודית, ועתה כשאני כבר מורגל למצבי, אז הרבי מורה לי לעבור?

כשהרבי שמע את שאלתו, הרצינו פניו ואמר לו בנועם שיחו ובמתק דבריו: היא הנותנת, כל זמן שראיתי שמקום מגורך אינו נוח לך, לא ראיתי שום צורך להורות לך לעבור דירה, כי ידעתי נאמנה שכל עוד אשר אינך יכול לסבול את הגויים, סימן מובהק של טהרה הוא, ואין הגויים יכולים לקלקל אותך בהתנהגותם, בבחינת מה שאמרו חז"ל (פסחים יא.) "הוא עצמו מחזר עליו לשורפו, מיכל קאכיל?" שכן כשמתעבים דבר מסויים אין רוצים בקירבת הדבר.

לא כן עתה, כאשר אתה מזמר זמירות אחרות, ואתה אומר שהדבר אינו כל כך רע מבחינתך, ואתה מתרגל למצב מגורי הגויים בסביבתך, ושוב אין החשש לחינוך ילדיך טורד את שלוותך, הרי זה סימן שאתה כבר סובל את הגויים, ואתה מתחיל להיות מושפע מהם, וזה אסור שיהיה בתכלית האיסור - ואינני מסכים לכך בשום אופן! לזה אסור להחריש, ואפילו לרגע, ועל כן הוריתיך שתעבור לאלתר לסביבה יהודית בה תוכל לחנך את ילדיך בדרך התורה והיראה!...

(נועם שיח פסח תשע"ט)

נשאל הגאון מטשעבין זצ"ל בשו"ת דובב מישרים (ח"א סוף סי' ל) אודות איש ירא ה' שהוא ד"ר לכימיה, ומביאים לפניו מיני שוקולד כדי לבחון אותם במעבדה כימית ע"י בישול אם יש בהם תערובת בשר בחלב, האם מותר לו לבדוק אותם או שיש לאסור משום בישול בשר בחלב.

וכתב שיש לצדד להיתר על פי דברי הגמרא כאן, שכאשר מחזר עליו לשורפו ודאי אין לחשוש שיאכל מזה, וא"כ הוא הדין לגבי בישול בשר בחלב, לפי מה שכתב הכסף משנה (טומאת מת פ"א ה"ב) בתירוצו השני, שכל זה שאסרה התורה בישול בשר בחלב הוא כדי שלא יבא לאכול, וא"כ כאן שכל מטרת הבישול היא כדי שיתברר אם יש שם בשר בחלב ואסור לאכול, ודאי אין לחוש שיבא לאכול ומותר לבשלו.

(דף על הדף)

אחד מחסידי הרה"ק מסקווירא זי"ע שהיה גר במקום רחוק מרבו, ואשר מסביב לביתו גרו הרבה גויים, היה מתאונן תמיד בפני רבו שהוא אינו יכול לסבול את הגויים, ושהדבר זר ומרוחק להנהגתו, ושהוא מפחד על ילדיו איך יוכלו לגדול לתלמידי חכמים יראים ושלמים כשהם עדים לזילותם של הגויים הגרים במרחק קרוב לביתו, ושלח לשאול את הרבי שוב ושוב אם לא עדיף שיעבור לסביבה יהודית יותר, וכל העת היה הרבי משיבו בקצרה "יהיה טוב!..."

כעבור תקופה פסקו לפתע ה"שאלות" של אותו חסיד, ושוב לא נשמע ממנו דבר בענין זה. ביקש הרבי מהגבאי שיתקשר וישאלהו על כך. כשפנה אליו הגבאי השיב שברבות הימים הוא התרגל למצבו ולמקום מגוריו בין הגויים, וכבר אין הדבר כל כך גרוע כמו שהוא חשב - ס'נישט אזוי געפערלעך - הכל בסדר... כששמע הרבי את תשובת החסיד, הורה לגבאי שיתקשר אליו

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

24
שעות

להתקשר לתורה מסביב לשעון

מאת הרבנים הגאונים שליט"א

הרב **דוד בוק שליט"א**
שיעורים מבוארים בלימוד התוס' על
סדר הדף היומי

שלוחה 2/10

הרב **חיים שמרלר שליט"א**
הדף היומי בבלי • עברית

שלוחה 2/11

הרב **אליה אורנשטיין שליט"א**
הדף היומי בבלי • עברית

שלוחה 2/1

הרב **אריה זילברשטיין שליט"א**
הדף היומי בהלכה • עברית

שלוחה 1

הרב **מאיר שפרקר שליט"א**
הדף היומי בבלי • עברית

שלוחה 2/2

הרב **אפרים סגל שליט"א**
הדף היומי בבלי • עברית-אידיש

שלוחה 2/3-4

הר' **אברהם פוקס הי"ו**
הפותח בכל יום - המייל היומי של דרשו
60 שניות מתוקות על סדר הדף היומי

שלוחה 3

הרב **מרדכי שלמה פריינד שליט"א**
הדף היומי בהלכה • אידיש

שלוחה 1 3 1

הרב **יצחק לובינשטיין שליט"א**
הדף היומי בבלי • אנגלית

שלוחה 2/6

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

חייגו: *4992 או 077-2222-666

באיזה אופן מותר לנקות כתם בחול המועד?

מקומי של כתם שהתהווה בחג - מותר; ויש שהקלו בכך אף כשהכתם התהווה לפני החג, ובלבד שלא יניח את ניקוי הכתם בכוונה תחילה לחול המועד. ויש שכתבו שההיתר לניקוי כתם, אינו אלא ללבוש הבגד עצמו, או לבני ביתו, אבל אסור למוסרו למכבסה לצורך ניקוי הכתם; ויש שכתבו שההיתר הוא רק בשעה שהאדם לבוש בבגד.

[שו"ע תקלד, א; ביאורים ומוספים דרשו, 1, 4 ו7]

חכמינו ז"ל אסרו לכבס בגדים בחול המועד, כדי לזרז את העם לכבס את בגדיהם לפני החג, כך שבכניסתו יהיו בגדיהם נקיים כראוי לכבוד החג. ואיסור הכביסה, הוא בין ביד ובין במכונה. וכן אסור לסחוט בגד הספוג במים, ויש אומרים שאסור אף להשרות בגד במים. ובגד מלוכלך, שהשהייתו עד ללא כביסה לאחר החג תגרום לנזק בלתי הפיך לבגד - מותר לכבסו כדן 'דבר האבד' (ראה תקציר לאתמול). ואיסור הכביסה, מתייחס לכביסה של הבגד כולו, אולם ניקוי

האם מותר לכבס מגבות רחצה בחול המועד?

שמפאת ריבוי האורחים בחג נוצר צורך להחליפן, מותר לכבסו כפי הצורך. אולם, לענין בית מלון, יש שכתב שמכיון שמטרת בעל המלון אינה מילוי צורכי האורחים, אלא הרווח הכספי משהותם במלון - יתכן שאסור לו לכבס את המגבות והמפות בחול המועד, ועליו להצטייד מראש בכמות המספיקה לכל החג.

[שו"ע תקלד, א, משנ"ב ד רז; ביאורים ומוספים דרשו, 7-8]

מגבות ידים, מגבות רחצה, מפות שולחן, וכיוצא בהן - במקום שנהוג להחליפם בתדירות גבוהה, אם כמותם אינה מספיקה לכל ימות החג, מותר לכבסם כפי הצורך לחול המועד; אך בנוגע לבגדים הסמוכים לגוף, כגון חולצות וגרביים - אף במקום שנהוג להחליפם בתדירות גבוהה, אין לכבסם אלא כאשר נגרמת תחושה בלתי נעימה מלבישתם הרצופה.

ואף במקום שלא נהוג להחליף מגבות ומפות בכל יום, אלא

הנוסע לבית הוריו לחג - האם צריך לקחת עמו את כל בגדי הילדים שבבית?

ואף מי שיש באפשרותו לרכוש בגדים נוספים לילדים במקום לכבסם, אינו חייב לעשות זאת כדי להימנע מכביסה בחול המועד, אלא אם כן הוא מתעתד בלאו הכי לרכוש עבורם בגדים נוספים. והנוסע עם ילדיו למשך ימי החג למקום אחר, כגון לבית הוריו - יש אומרים שצריך לקחת עמו את כל בגדי הילדים שברשותו, כדי למעט בכביסה; ויש אומרים שאם הדבר כרוך בטירחה רבה, אינו מחויב בכך.

[שו"ע תקלד, א, משנ"ב ז ריא; ביאורים ומוספים דרשו, 9, 10 ו13]

בגדי ילדים שמתלכלכים תדיר, מותר לכבסם בחול המועד, כאשר התלכלכו באופן שאדם בוש ללבושם ברבים. ונחלקו הפוסקים בנוגע לגיל הקטן שאליו מתייחס דין זה; ויש שכתב שהדבר תלוי בכל ילד כפי ענינו, אם מתלכלך תדיר או לא. ובזמננו, שמכבסים במכונה, מותר להכניס למכונה איזו כמות שירצה מבגדי הילדים המותרים בכביסה, אבל אסור לצרף בגדי מבוגרים שאינם מותרים בכביסה.

* מותר לדוג דגים בחול המועד, ומותר לדוג אף כמות גדולה מעבר לנדרש לחג, ומותר למלוח את כל הדגים על מנת לשמרם לתקופה ארוכה.
* מלאכה המותרת לצורך המועד, מותר אף למי שמתפרנס ממנה בשאר ימות השנה לעשותה בחול המועד, אך עליו לעשותה בצנעה, כדי שלא יחשדוהו שעושה מלאכה כדרכו בימות החול.
* חרקים או יתושים המפריעים או מזיקים לאדם, מותר להורגם בחול המועד; ואף כשיש באפשרותו להבריחם - אם סביר שישובו למקום לאחר זמן קצר, מותר להורגם.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

כיצד יתכן שהוצאת חפץ ממקומו נחשבת כהפיכת החפץ ל'כלי'?

הם מוקצה לכל הדעות. ומלבד איסור מוקצה, יש איסור בעצם ברירת חתיכת העץ מתוך שאר העצים - אף שאינו מתקנה לצורך החיתוי באמצעות שיוף, וכדומה - משום שפעולה זו דומה לעשיית כלי, שהרי בכך הוא כביכול יוצר כלי לחיתוי.

[שו"ע תקז, ג, משנ"ב יד-טו, ושעה"צ כט; ביאורים ומוספים דרשו, 12]

המבעיר אש ביום טוב, לצורך בישול, חימום, וכדומה, ונזקק לחתיכת עץ דקה וארוכה כדי לחתות בגחלים, עליו לברור בערב יום טוב את חתיכת העץ המתאימה, ולייעדה לכך. אבל ביום טוב עצמו - ללא הכנה מראש, אסור לטלטל את חתיכת העץ משום איסור 'מוקצה'; ויש אומרים שעצים יבשים אינם מוקצה ביום טוב, אבל עצים לחים, שאינם ראויים להדלקה,

הלוח היומי

ט"ז בכסלו | הרה"צ רבי דוד לייב ב"ר אשר שווארץ זצ"ל

יארצייט:

ת"ד: הגה"ק רבי יעקב ב"ר אפרים נפתלי הירש זצ"ל מבריסק ולובלין
תרנ"ח: הגאון רבי מאיר בהרה"ק ר' שניאור זלמן טויבער זצ"ל בעל 'עין מאיר'
תרע"ח: הרה"ק רבי מנחם ב"ר יעקב דוד מאמשינוב זצ"ל
תש"ח: הרה"ק רבי שאול ידידיה אלעזר ב"ר ישראל ממודזין זצ"ל
תש"ס: הרה"צ רבי דוד לייב ב"ר אשר שווארץ זצ"ל

להוכיח זה אומנות

המשגיח, הג"ר מאיר וואכטפויגל אמר: לתת תוכחה זו אומנות גדולה, צריך להזהר איך לתת תוכחה, לפעמים אפשר לקלקל ולעשות יותר גרוע.

(לקט רשימות - עולמו של בן תורה עמ' רנא)

בשעה שעלינו להוכיח אדם נשתדל לחשוב היטב כיצד לומר את הדברים (אם בכלל) כדי שלא לפגוע בו

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il